

ERLE STANLEY GARDNER

**KULLAKAEVAJA
KÄEKOTI JUHTUM**

ERLE STANLEY GARDNER

**KULLAKAEVAJA
KÄEKOTI JUHTUM**

Inglise keelest tõlkinud Krista Eek

 TÄNAPÄEV

Originaali tiitel:
Erle Stanley Gardner
The Case of the Golddigger's Purse
Della Street Press 2013

Toimetanud Katrin Naber
Kujundanud Liis Karu

Copyright © Erle Stanley Gardner, 1945
Tõlge eesti keelde © Krista Eek ja Tänapäev, 2017
ISBN 978-9949-85-182-9
www.tnp.ee

Trükitud AS Pakett trükikojas

Tegelased

- Perry Mason** – advokaat, kelle tööülesannetel puuduvad piirid
- Harrington Faulkner** – hobi korras haruldasi kalu pidav äri-mees, kellel puudub südametunnistus
- Paul Drake** – eradetektiiv ja Perry Masoni adjutant, käepikendus, käsutäitja
- Della Street** – Perry Masoni sekretär
- Sally Madison** – armutu kullakaevaja
- Elmer Carson** – Harrington Faulkneri äripartner
- Genevieve Faulkner** – Harrington Faulkneri sihvakas ja veetlev esimene naine
- Tom Gridley** – Sally Madisoni prints valgel hobusel
- David Rawlins** – lemmikloomapoe pidaja
- Jane Faulkner** – Harrington Faulkneri teine naine
- James L. Staunton** – väljapaistev kindlustusmaakler
- Seersant Dorset** – mörvarühma uurija, kellel pole aega ei peen-suste ega ka Perry Masoni jaoks
- Adele Fairbanks** – Jane Faulkneri sõber
- Leitnant Tragg** – mörvarühma juht, austab väga Perry Masoni võimeid
- Wilfred Dixon** – hea pokkerimängija
- Kohtunik Summerville** – eelistungi kohtunik
- Ray Medford** – prokurör

Sisukord

1. peatükk **7**
2. peatükk **11**
3. peatükk **24**
4. peatükk **41**
5. peatükk **51**
6. peatükk **61**
7. peatükk **68**
8. peatükk **87**
9. peatükk **105**
10. peatükk **124**
11. peatükk **143**
12. peatükk **150**
13. peatükk **174**
14. peatükk **200**
15. peatükk **209**
16. peatükk **218**
17. peatükk **239**
18. peatükk **267**
19. peatükk **274**
20. peatükk **283**

1. peatükk

Restoranilauas istuv Perry Mason tõstis pilgu, et silmitseda pinges ja ärevaimelist meest, kes oli temaga kõnelemise nimel hüljanud oma tähelepanuväärse kaaslase.

„Ütlesite, et tahate küsida minult nõu kuldkalade kohta?” kordas Mason tuimalt. Tema naeratus väljendas pea täielikku uskumatust.

„Jah.”

Mason raputas pead. „Kardan, et minu tasud on teie jaoks liiga kõrged ...”

„Ma ei hooli sellest, kui kõrged on teie tasud. Võin endale lubada igasuguse mõistlikkuse piiridesse jääva summa tasumist ja olen valmis seda ka tegema.”

Masoni hääletoonis oli kuulda tasast lõplikkuse nooti. „Mul on kahju, kuid lõpetasin just ühe üsnagi kurnava juhtumi. Mul pole ei aega ega tahtmist näha vaeva mingisuguste kuldkaladega. Ma ...”

Lauale lähenes tasasel sammul väärrika välimusega pikka kasvu härrasmees ning pöördus Masonit asjatu hämminguga silmitseva mehe poole: „Harrington Faulkner?”

„Jah,“ vastas mees autoriteediga harjunud inimese terava lõplikkusega. „Aga ma olen hetkel hõivatud, nagu isegi näete. Ma ...“

Uustulnuka käsi liikus kiirelt rinnataskusse. Hetkeks välgatasid paberid, kui ta kokku murtud lehed Faulknerile kätte surus.

„Kohtukutse ja kaebuse koopia kohtuasjas Carson Faulkneri vastu. Isikuvastane laim, sada tuhat dollarit. Siin on kohtukutse originaal – pööran teie tähelepanu kohtusekretäri allkirjale ja kohtu pitserile. Pole mingit vajadust ärritada. Teen lihtsalt oma tööd. Kui mina ei oleks neid teile kätte toimetanud, siis oleks seda teinud keegi teine. Kohtuge oma advokaadiga. Teil on vastamiseks kümme päeva. Kui teisel mehel pole millelegi õigust, siis ei saa ta ka midagi. Kui on, siis läheb teil kehvasti. Olen lihtsalt mees, kes dokumente kätte toimetab. Pole mõtet vihastuda. Tänan. Head õhtut.“

Sõnad tärisid mehe suust välja sellise *staccato* kiirusega, et kõlasid nagu äkiliselt ja ootamatult plekk-katust tabanud rahehoog.

Kohtukutse kättetoimetaja pöördus kiire tagasihoidliku graatsilisusega ning poetas end restoranist lahkuvate õhtustajate hulka.

Faulkner, kes nägi välja kui kesk halba unenägu triiviv ja abitult õudusunenäo sündmustes heitlev mees, surus dokumendid küljetaskusse, pöördus ilma sõnagi lausumata ringi, sammus tagasi oma laua juurde ja ühines taas kaaslasega.

Mason silmitses teda mõtlikult.

Kelner seisis ootavalt laua ääres. Mason naeratas rahustavalt oma sekretärile, Della Streetile, ning pöördus seejärel paar minutit varem restorani sisenenud eradetektiiv Paul Drake'i poole.

„Kas ühined meiega, Paul?”

„Ma ei taha muud kui suurt kohvi ja üht lihapirukat,” ütles Drake.

Mason esitas nende tellimuse kelnerile. „Mida sa tüdrukust arvad?” küsis ta Della Streetilt, kui kelner laua äärest lahkus.

„Mõtled seda, kes koos Faulkneriga istub?”

„Jah.”

Della Street puhkes naerma. „Kui Faulkner temaga tiiva-ripsutamist jätkab, siis toimetatakse talle peagi kätte järgmine kohtukutse.”

Drake kummardus ettepoole, et näeks ümber boksi vahe-seina. „Heidan ka ise pilgu peale,” teatas ta ning lausus siis hetke pärast: „Ohoo. See on tõeline maiuspala!”

Mason silmitses paari mõtlikult. „Küllaltki kokkusobimatu,” ütles ta.

„Pane tähele naise välimust,” jätkas Drake. „Liibuv kleit, pikad-pikad ripsmed, tumepunased küüned. Nendesse silmadesse vaadates on mees küljetaskus oleva kohtukutse juba unustanud. Vean kihla, et ta ei loe seda enne kui ... paistab, et ta tuleb tagasi, Perry.”

Äkitselt lükkas kõnealune mees oma tooli lauast eemale, tõusis ilma kaaslastele sõnagi lausumata ning marsis otsustavalt tagasi Masoni laua juurde. „Härra Mason,” sõnas ta, kõneledes lühidal kindlameelsel viisil, mis on omane mehele, kes tahab igal juhul oma seisukohta selgitada, „taipasin just, et teile võis jääda täiesti ekslik mulje selle juhtumi loomust, mille osas püüdsin teilt nõu küsida. Arvan, et pidasite juhtumit täiesti loomulikult vähetähtsaks, kui mainisin, et see puudutab kuldkalu. Seda see kindlasti pole. Kõnealuste kuldkalade puhul on tegu väga uhkete loorsaba teleskoop kuldkalade isenditega. Juhtum puudutab

ka petturist äripartnerit, salajast lõpusehaiguse ohjeldamiseks mõeldud ravimi ühendit ja kullakaevajat.”

Mason silmitses laua ääres seisva äreva mehe nägu ja püüdis mitte naeratada. „Kuldkalad *ja* kullakaevaja,” ütles ta. „Ehk oleks ikkagi parem, kui me sellest rohkem teada saaksime. Tõmmake tool laua äärde ja rääkige mulle sellest.”

Mehe näole ilmus ootamatu rahulolu. „Võtate siis mu juhtumi vastu ja ...”

„Pean silmas, et olen valmis teid ära kuulama ja see on kõik,” ütles Mason. „See siin on Della Street, minu sekretär, ja Drake’i detektiivbüroo juht, Paul Drake, kes abistab mind üsna sageli faktide kogumisel. Ehk kutsute ka oma kaaslaste siia meie juurde ja võime siis ...”

„Oh, temaga on kõik korras. Las ta istub seal.”

„Ta ei pahanda?” küsis Mason.

Faulkner raputas pead.

„Kes ta on?” küsis Mason.

„Tema ongi see kullakaevaja,” vastas Faulkner, ilma et ta hääletoon oleks vähimalgi määral muutunud.

„Kui jätate selle tibukese üksinda lauda, siis ei ole ta enam teie naastes üksi,” hoiatas Drake.

„Annaksin tuhat dollarit sellele mehele, kes mind temast päästaks,” vastas Faulkner tuliselt.

Drake puhkes naerma. „Tehtud viiesaja dollari eest. Poole väiksema summa eest on see ju suisa odav.”

Faulkner silmitses teda rõõmutul pilgul ja tõmbas tooli laua äärde. Noor naine, kelle ta oli omapäi laua taha istuma jätnud, heitis tema poole kõigest kiire pilgu, avas käekoti, võttis kätte peegli ning hakkas oma jumestust samasugusel hoolsal pilgul üle vaatama, nagu hea kaupmees oma kaupa.